

мете въ вашите редове. Разчитайте на всичко. И азъ
искамъ да поднеса живота си жертва за свободата!

И тъзи думи се излъчиха съ вдъхновение и ре-
шителност. Нѣмаше нужда да се доказва тъхната ис-
креност, защото излизаха изъ дълбочината на една
велика и огнена душа.

Оживлението въ кръчмата на Паралията бѣше се
повишило. Мнозина обърнаха погледи къмъ масата на
двамата мжже. Една невидима свѣтлина озаряваше опу-
шената кръчма, а единъ гласъ, който покоряваше и из-
пълваше душитѣ на всички, шепнѣше: „Пжтьтъ е тру-
денъ, но славенъ!“

